

geligt for almenheden i digitaliseret form. Den digitale teknologi indebærer nye tekniske muligheder for fiksering, transmission, videregivelse, reproduktion og præsentation af tekst, billed- og lydmateriale. Dette gælder ikke mindst med hensyn til mulighederne for hurtig reproduktion i høj kvalitet af beskyttet materiale, som foreligger i digital form.

På denne baggrund foreslås det i lovforslagets § 12, stk. 2, nr. 3, at det forbud mod eksemplar fremstilling til privat brug, som i dag gælder for edb-programmer i maskinlæsbar form, i fremtiden som udgangspunkt skal gælde for eksemplar fremstilling af ethvert værk, herunder også databaser, i digitaliseret form. Ved henvisninger i lovforslagets §§ 65-67 og 69-71 gøres den foreslåede nye bestemmelse i § 12, stk. 2, nr. 3, tillige anvendelig på den beskyttelse, som efter forslaget skal gælde for de såkaldte nærtstående rettigheder (udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer, filmproducenter mv.). Samtidig foreslås det i lovforslagets § 36, stk. 2, at der – i lighed med, hvad der gælder for edb-programmer – gives den, der har ret til at benytte et værk i digitaliseret form, en vis begrænset ret til en sådan eksemplar fremstilling, som er nødvendig for, at erhververen kan benytte værket efter dets formål.

Med hensyn til lovforslagets §§ 13 og 14 om aftalelicens for fotokopiering inden for undervisningsvirksomhed og erhvervsvirksomhed mv. finder Kulturministeriet det betænkeligt at udvide disse bestemmelser til også at omfatte eksemplar fremstilling i digital form. Dette skyldes, at spørgsmålet om brug af beskyttede værker i digitaliseret form efter ministeriets opfattelse må vurderes i sammenhæng med igangværende internationale overvejelser på databasområdet. Da forhandlingerne om et EU-direktiv vedrørende de rettighedsmæssige problemer i forbindelse med brug af databaser er i en indledende fase, finder Kulturministeriet det rigtigst at afvente udviklingen inden for EU, inden der tages stilling til forslag af den nævnte karakter.

Under høringen har der fra Det kgl. Teater og Danske Teaterlederes Fællesråd været fremsat ønske om, at der bør indsættes en bestemmelse i ophavsretsloven, som indebærer, at teatre – i lighed med radiofonier og fremstillere af grammofonplader mv. – får en ophavsretlig beskyttelse af deres forestillinger for derved at kunne hindre, at forestillingerne bliver optaget på lyd- og videobånd samt udsendt i radio og fjernsyn. Et tilsvarende forslag har været drøftet i Ophavsretsudvalget, jf. betænkning nr. 962/1982. Udvalget stillede imidlertid spørgsmålstegn ved, om der i sammenligning med fx fonogramproducenter består et tilsvarende beskyttelsesbehov for teaterproducenter. Udvalget har bl.a. henvist til,

at et teater i almindelighed vil have mulighed for at kunne modsætte sig, at teaterforestillingen optages på bånd, film el. lign., idet man kan nægte optagelse, lydteknikere og filmfotografer adgang til forestillingen. Udvalget kunne på denne baggrund ikke gå ind for en særlig beskyttelse af teaterforestillinger. Kulturministeriet kan tilslutte sig de af Ophavsretsudvalget fremførte synspunkter. På denne baggrund samt under hensyn til, at man heller ikke i de øvrige nordiske lande har ønsket at fremlægge forslag af denne art, indeholder lovforslaget ikke særlige bestemmelser om en særlig producentbeskyttelse af teaterforestillinger.

Ophavsretsudvalget har endvidere behandlet en række forslag og emner, som ikke er medtaget i lovforslaget. Det drejer sig om følgende:

- Der stilles ikke forslag om en generel bestemmelse om ophavsret i ansættelsesforhold. Ophavsretsudvalget har behandlet spørgsmålet i betænkning nr. 1197/1990. Et flertal foreslår en bestemmelse, hvorefter ophavsretten i faste ansættelsesforhold skal anses for overdraget til arbejdsgiveren i det omfang, som er nødvendigt for dennes sædvanlige virksomhed. Mindretallet foreslår en bestemmelse, hvorefter ophavsretten til værker, der er frembragt som led i et ansættelsesforhold, overgår til arbejdsgiveren, hvis andet ikke er aftalt. På baggrund af, at en generel lovregulering om ophavsret i ansættelsesforhold vil have grundlæggende konsekvenser for bestående aftaler og kollektivoverenskomster på arbejdsmarkedet, hvor der i almindelighed eksisterer en tradition for, at der kan træffes aftaler på et frit grundlag, er der ikke i lovforslaget medtaget bestemmelser af den nævnte karakter. Det samme gælder efter det for ministeriet oplyste i de andre nordiske lande.
- Lovforslaget indeholder ingen generelle bestemmelser om de ophavsretlige forvaltningsorganisationer (KODA, Copy-Dan mv.). Spørgsmålet om sådanne organisationers forhold er taget op til behandling inden for bl.a. EU og WIPO. Det vil på denne baggrund senere blive overvejet, om der bør gennemføres nye regler på dette område.
- Der stilles ikke forslag om et ophavsretligt udstillingsvederlag. Ophavsretsudvalget har stillet forslag om en sådan ordning i betænkning nr. 1063/1986. Kulturministeriet finder, at udstillingsvederlag ikke bør have karakter af et ophavsretligt krav, men snarere bør reguleres som en offentlig kulturstøtteordning. Et sådant statsligt udstillingsvederlag har allerede eksisteret i flere år for en række udstillingssteder og er senest fornyet ved Kulturministeriets cirkulære nr. 147 af 22. august 1991.